

Ideologické korene feministickej revolty vedú k barbarstvu

Marcin Jendrzejczak

12. novembra 2020 ✝ ***Spoločnosť*** ✝ ***Feminizmus***

Protesty odporcov ochrany života nenarodených detí a s nimi súvisiace činy vandalizmu sú prejavom extrémnej demoralizácie, barbarstva a do veľkej miery aj náchylnosti na manipuláciu. Nájsť v ich správaní hlbší zmysel nemožno, vybijajú si len svoju nenávisť, frustráciu a amorálnosť, pričom sa dožadujú práva na osobnú slobodu v tej zvrátenej podobe, ako ju oni chápu.

Princíp „*rob si čo chceš*“ a právo na osobnú slobodu v dnešnej podobe je dôsledkom extrémneho a pôvodne zdvorilého protikresťanského myslenia Západu. Dnes už jeho lídri nepotrebujú ukrývať svoju skutočnú tvár a odhodili zdvorilostnú masku. Priznanie rovnakých práv všetkým živým tvorom na zemi a vyhlásenie ideologickej neutrality v tej podobe ako ju vnímajú, posúva do popredia relativistickú rovnicu dobra a zla.

Ako poznamenal brazílsky mysliteľ a katolícky aktivista Plinio Correa de Oliveira, vzburu proti kresťanskej civilizácii je riadená dvoma vášňami: pýchou a zmyselnosťou. Prvá spočiatku presadzovala rovnostárstvo a druhá liberalizmus. Dnes takisto presadzujú rovnostárstvo a liberalizmus, ale v zvrátenej podobe aká im vyhovuje.

Vzbura proti európskej civilizácii (hnutie Black Lives Matter) je v prvom rade etickou a morálnou vzburou. Jej cieľom je zbúrať prirodzené morálne a etické hodnoty a nastoliť revolučnou cestou hodnoty nové. Nejde o nový jav, podobným spôsobom sa snažili založiť nový a lepší svet aj komunisti a nacisti, ktorým podobne ako dnešným antiklerikálnym zoskupeniam značne prekážalo kresťanstvo, rovnako ako aj Boh. A kto stojí za vzburou proti Bohu je takisto všeobecne známe.

Kresťanstvo otváralo dušu nadprirodzenej Božej milosti, ktorá neničí, ale zdokonaľuje. Súčasná antimorálna revolta je revoltou proti ľudskej prirodzenosti. Vzdialené stopy tejto vzbury môžeme vidieť už v myšlienke osvietenstva a v Davidovi Humovi, ktorý je považovaný za jeho konzervatívneho predstaviteľa. David Hume tvrdil, že možnosti rozumu sú obmedzené aj v etických veciach. Podľa tohto škótskeho filozofa hrá rozum úlohu služobníka vášní a úloha náhrady morálneho myslenia sa riadi náladami. Skepsa v otázke úlohy rozumu ide ruka v ruku s odmietnutím objektívneho morálneho poriadku uznaného rozumom.

Presvedčenie, že objektívna etika neexistuje, je príznačné aj pre Friedricha Nietzscheho. Nemecký filozof písal o „smrti Boha“, ktorá spôsobila, že západný svet sa odchýlil nielen od náboženskej viery, ale aj od viery v existenciu absolútnych morálnych zásad. Tvárou v tvár tejto katastrofe (pretože na rozdiel od zdania túto situáciu vnímal ako krízu) predpokladal, že jednotlivci by si mali vytvárať svoje vlastné hodnoty. Moderný svet, okrem iného vďaka myšlienkam týchto filozofov, je svetom konkurenčných samozvaných nadľudí poháňaných „vôľou k moci“. Je to svet, v ktorom sa zabudlo na princíp „plus ratio quam vis“.

Ak neexistuje spoločná platforma pre porozumenie, zostáva už len možnosť vnucovať vlastnú vôľu a ničiť tých, ktorí myslia inak. Ďalším mysliteľom, ktorý, podobne ako Nietzsche, tiež stojí za rozmachom ateistického myslenia, je židovský filozof Ludwik Feuerbach. Tento nepriateľ myšlienky nadprirodzenosti a nesmrteľnosti považoval náboženstvo za ľudský výtvor. Jeho vieru v náboženské odcudzenie prevzal Karl Marx, ktorý k ateizmu, pod vplyvom Hegela, pridal ešte aj dialektický materializmus a k tomu primiešal navyše ideu večného triedneho boja. Marx sa sústredil na ekonomickú problematiku, na jej základe načrtol zásady marxistickej revolúcie, ktoré si neskôr upravil Lenin. A nacizmus či fašizmus, to je podľa vulgárnej kritiky len etatisticky prefarbený marxizmus, okorenený rasizmom a rasovou nenávisťou...

Zatiaľ čo „tradičný“ marxizmus bol založený na triednom boji ekonomickej povahy, neomarxizmus, ovplyvnený Antoniom Gramscim postavil tieto predstavy na hlavu a hlásal primát kultúrneho boja. Jeho hnacou silou nie je proletariát, ale „slobodná inteligencia“, ktorá by mala urobiť revolúciu založenú na deštrukcii tradičných kresťanských prvkov západnej kultúry. Tu vidíme korene revolúcie 60. rokov súvisiace so sexuálnou sférou a feministickou vzbурou. Feministická myšlienka – vo svojich radikálnych prejavoch prijíma marxistické presvedčenie o triednom boji a obohacuje ho o ideu boja pohlaví. Muž sa javí ako mešťan a žena ako proletár, ktorá musí bojovať za svoju slobodu. Takzvaná inteligencia robí revolty nie v mene rozumu, ale vášne.

Jean Paul Sartre ovplyvnil súčasnú antihodnotovú revolúciu hlásaním tvrdenia že *„existencia predchádza podstatu“*, americký filozof Michael Foucault je vo veľkej miere zodpovedný za zdôraznenie meniacej sa povahy etických súdov. Protesty feministiek sú výsledkom odklonu od klasického a kresťanského vnímania človeka a sveta, smerom k víziám Marxa, Nietzscheho, Foucalta či Sartra, ktoré prebrali predstavitelky feminizmu a antinatalizmu.

Niektoré antinatalistky už ani neskrývajú, že keď odmietajú deti, tak sa riadia sebeckými motívami. Jedna z popredných predstaviteľiek poľského feminizmu a antinatalizmu, Marta Lempartová, rada uvádza, že nemá ženské a ani materské inštinkty. Deti ju strašne nudia, nie je možné s nimi rozumne komunikovať, treba sa o ne starať. Spomínala na dovolenku v hoteli, v ktorom neprijímajú rodiny s deťmi (natíska sa otázka, či by neprijali aj homosexuálnu rodinu s adoptovanými deťmi). Bolo to úžasné, nikto nebehal so zmrzlinou medzi ležadlami, nikto nekričal a nešpliechal v bazéne. Ľudia boli takí šťastní, že sa sami medzi sebou rozprávali šeptom.

A ako čerešnička na torte – feministka Lempartová zároveň priznala, že má radšej feny ako deti. S partnerkou vychovávajú svoje dve sučky a vnímajú ich ako dievčatká. Samozrejme, obe sučky, ktoré vychovávajú sú z útulku...

Netrvalo to ani tak dlho, aby neomarxisti ukázali, že v mene egocentrizmu kladú zviera na rovnakú úroveň ako človeka.

Prosíme Vás o PODPORU! Aj vďaka Vám môže Christianitas napredovať a zvyšovať periodicitu článkov, obraňovať Vieru a hodnoty kresťanskej civilizácie.

Bankové spojenie: **SK776500000000020594299**

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/ideologicke-korene-feministickej-revolty-vedu-k-barbarstvu/>